

Er det nogen af Parterne, der udebliver, kan Forretningen ogsaa fremmes. Parterne, saavel som Panthaverne, ere berettigede til at lade møde ved Besuldmægtigede.

§ 31.

Taxationscommissionen har at taxere Gaarden og at beregne Kjøbesummen, samt hvad der af samme contant bliver at udbetale, i Overeensstemmelse med de i det Foregaaende fastsatte Regler (§§ 10 ff.) Parterne bør derfor, hver for sit Vedkommende, sørge for at have de Oplysninger tilstede, som kunne erholde Indflydelse paa Resultatet, og navnlig bør Bonden fremlægge det Document, der oplyser de aarlige Udgifter af Gaarden, og Attester om de Personers Alder, til hvis Levetid der ved Beregningen skal tages Hensyn, ligesom Godseieren er forpligtet til at fremlægge de Kort og andre Documenter, som findes fornødne for at oplyse Gaardens Tiliggende.

Findes der imidlertid under Forretningen at mangle nogen Oplysning, som maa ansees nødvendig til sammes behørig Tilendebringelse og som ikke strax kan staaes tilstede, bestemmer Commissionen, hvilken af Parterne der har at tilveiebringe samme, og ansætter hertil et Continuationsmøde. Slige Continuationsmøder behøve ikke at holdes paa den taxerede Eiendom, men kunne ogsaa ansættes til et andet, for de Vedkommende beqvemt Sted.

Den Gaard, der er Gjenstand for Forretningen, bør saa nøiagtigt betegnes ved dens Nummer i Matriculen m. v., at ingen Tvivl, navnlig ved Thinglæsningen, i denne Henseende kan opstaae.

Saafrømt Godseieren og Bonden under Commissionens Møde blive enige om Kjøbesummen og dens Betaling, kan vel en saadan Overenskomst, der tilføres Protokollen, gjøre videre Taxation m. v. unødvendig for Parternes Vedkommende (§ 24); men i Forhold til Panthaverne gælder, hvad der ovenfor er bestemt (§ 25).

Skulde der under Forretningen opstaae retlige Spørgsmaal, af hvis Afgjørelse dens Udfald i det Hele eller for en Deel vil være afhængig, til Exempel om Gaardens Tiliggende, og en mindelig Overenskomst herom mellem

Parterne et kan tilveiebringes ved Mægling, da kunne vel Parterne, hvis de derom ere enige, lade Spørgsmaalet afgjøre ved Commissionens Kjendelse; men i andet Fald bliver Sagen at henvise til Domstolene. Dog skal Commissionen, forsaavidt den dertil seer sig istand, strax fremme Forretningen med Hensyn til de flere Alternativer, hvorom der efter Lovens Bestaand kan blive Spørgsmaal, skjøndt det vil beroe paa Retsagens endelige Udfald om og hvorvidt nogen af de saaledes trufne eventuelle Afgjørelser kommer til at træde i Kraft.

Efter Retsagens Tilendebringelse ansættes en Continuationsforretning, hvorved det afgjøres, hvilket af de tidligere eventuelt bestemte Resultater der bør gælde, eller hvorved den tidligere Forretning fuldføres eller forandres saaledes, som Retsagens Udfald vil medføre.

§ 32.

Det Væsentligste af hvad der under Forretningen er passeret, navnlig hvilke der have givet Møde ved samme, de Momenter, paa hvilke Commissionens Beregninger og Ansættelser grunde sig, de ved mindelig Overenskomst eller Kjendelse tilveiebragte Afgjørelser af enkelte opstaaede Spørgsmaal m. v., saavel som de Slutningsresultater, hvortil Commissionen kommer, besørjes af Formanden indført i Protokollen, der ved Forretningens Slutning bør oplæses, samt underskrives saavel af Commissionens Medlemmer som af de tilstedeværende Parter eller deres Besuldmægtigede. Er der om noget Punkt, som Commissionen har at afgjøre, Meningsforskjellighed imellem dens Medlemmer, afgjøres Spørgsmaalet ved Stemmesleerhed, og det Fornødne herom bemærkes i Protokollen.

Formanden har, inden 14 Dage efterat Begjæring derom er fremsat, at meddele enhver af Parterne eller Panthaverne en af ham bekræftet Gjenpart af den Protokollen tilførte Forretning. Saadan Udskrift udfærdiges paa ustemplet Papir imod en Betaling af 48 St. for Arket.

De fornødne Protokoller ville, forsynede med Indenrigsministeriets Autorisation, blive Formændene tilstillede uden Betaling. Naar